

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.”

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

maj/jun 2023.

broj 183

**SVI IMAMO SVOJU SVRHU KOJU NAM JE BOG DAO.
NE ZNAMO ŠTA ĆE BITI SUTRA, TAKO DA MORAMO
KORISTITI VRIJEME KOJE IMAMO.**

ЖЕНЕ НАДЕ

PODCAST

Podcast „Žene nade“ možete da slušate
na našem YouTube kanalu „Žene nade“
ili na našem sajtu ikonos.org.rs
Kontakt telefon +381 62396331
Zapratite nas na Fejsbuku i Instagramu

ἀγάπη
AGAPE

NAJUZVIŠENIJA
VRSTA LJUBAVI

ἀγάπη
AGAPE

biblijski stihovi, mudre misli, ohrabrenja
potražite na fejsbuku i viberu

**Zahvaljujemo se svima koji su svojim priložima
finansijski pomogli štampanje i distribuciju
ovog broja Antiohije. To su:
vjernici iz BANJALUKE, SRPCA i SENTE.**

**Gospod daje silu svom narodu,
Gospod mirom blagosilja svoj narod.**

Psalam 29,11 (NSP)

**Izdavač : Antiohija | Adresa : Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | Tiraž : 1000 | Štampa : Minerva, Subotica**

DISTRIBUCIJA

Srbija : Miroslav Čobrda +381 [0]64 405 4744 | Hrvatska : Miroslav Fic +385 [0]91 739 0191

ISUS OSLOBAĐA

Čim čujemo riječ „SLOBODA“ pomislimo na nezavisnost, nezarobljenost, ili jednostavno, život bez ograničenja. Oni koji žive u ratnim okolnostima žude za slobodom i mirom u svojoj zemlji. Oni koji su u zatvoru čekaju oslobođenje ili pomilovanje, a oni koji su ovisni o različitim stvarima; alkoholu, cigaretama, kocki, mobilnim telefonima ili tabletima, pornografiji, itd., oni pokušavaju da se iščupaju iz tog ropstva sami ili mu se jednostavno predaju i prepuste, jer su se umorili od silnih borbi da postanu slobodni.

Dakle, suprotno od slobode je ropstvo, i ako pogledamo unazad, u istoriju, vidimo jako mn-

ogo situacija u kojima su se ljudi borili za vlast nad određenim područjem ili zemljom, u ratovima, prolivajući krv da bi došli do svoga cilja. Znamo za vrijeme kada su ljudi bili ugnjetavani i porobljavani, maksimalno iskorištavani, bez mogućnosti slobodnog kretanja, odlučivanja ili življenja, samo zbog toga što su bili druge rase.

Nažalost, i danas svjedočimo tome da je trgovina ljudima prisutna u svijetu, i da mnoge organizacije rade na strategijama i planovima za razotkrivanje mreža i oslobođenje istih od njihovih „robovlasnika“.

Kada se osvrnemo na gore spomenuto, razmišljamo o fizi-

čkoj slobodi, fizičkom ropstvu, o onom ropstvu koje je vidljivo. Međutim, postavlja se pitanje šta je sa duhovnim ropstvom? Da li smo svjesni da postoji duhovno ropstvo, ono koje je skriveno unutar nas i koje je nevidljivo?

Često ne razumijemo šta nam se dešava, zašto doživljavamo određene stvari i ne možemo ih objasniti. Ono što fizički vidimo, recimo, nečistoću i nered, to je odraz tog duhovnog, unutrašnjeg ropstva.

Od postanka pa do danas, padom u grijeh i u ropstvo, čovjek je predao i predaje vlast neprijatelju (sotoni) da vlada nad njim. Ponekad je to grijeh roditelja ili naših predaka, koji se prenosi kroz generacije, ali veoma često je to i naš lični odabir da idemo grešnim putem. Na taj način se otvaraju vrata lošoj strani da upravlja našim životima.

Ključna stvar je dobiti odgovor na važno pitanje koje glasi: „Kako možemo biti slobodni od grijeha, ropstva i ovisnosti?“

Iako izgleda veoma komplikovano, Bog je učinio za nas apsolutno sve kako bismo mi na jednostavan način mogli pristu-

piti Njemu, i postati Njegova djeca. On je dao svoga Sina, Isusa Hrista da umre na krstu, da prolije svoju krv za grijeh cijelog svijeta, da uskrsne treći dan, kako bismo mi imali vječni život.

Prhvatanjem ove istine, kajući se za svoje grijehе i opraštajući onima koji su nama nanijeli bol ili zlo, mi otvaramo vrata dobrome, mi ulazimo u Božiju prisutnost. Mi postajemo slobodni od svakog duhovnog ropstva.

Obratimo pažnju na sljedeći primjer iz Jovanovog evanđelja 8:31-36.

*Tada je Isus rekao Jevrejima koji su povjerovali u njega: „**Ako držite moje učenje, zaista ste moji učenici. Upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi.**“*

Oni mu odgovoriše: „Mi smo Avramovo potomstvo. Nikada nikome nismo robovali. Kako to misliš: 'Postaćete slobodni?'“

*Isus im reče: „Zaista, zaista vam kažem, svako ko čini grijeh, rob je grijehu. Rob ne pripada porodici zauvijek, a sin pripada porodici zauvijek. **Stoga, ako vas Sin oslobodi, tada ćete biti stvarno slobodni.**“*

Ovoj istini, ovom obećanju nema se šta nadodati. Imamo borbe, imamo fizičke prepreke, okolnosti na koje ne možemo uticati, ali bitno je učiniti ono što nam donosi duhovnu slobodu, ono što je važno za vječnost, da prestanemo biti robovi sebi, svijetu, grijehu, a da prihvatimo istinu koja oslobađa.

Prihvatimo istinu, prihvatimo ljubav Hristovu kako bismo bili slobodni u punini!

Ova pjesma upravo govori o toj slobodi, istini, ljubavi:

*Slobodan sam,
Jer odbacili su Tebe
Prihvaćen sam, osuđen Ti,
Živim i dobro sam,
Duh tvoj u meni
Jer umro si i ustao.*

*Ljubav ta, zar je mguća
Da moj Kralj umre za mene
Ljubav ta, znam istina je
Moja je radost slavit' Te
Radost je slavit' Te.*

*Ti si moj Kralj,
Hriste, Ti si moj Kralj.*

Dejana Opačak, Zenica

U GREHU JE ZAMKA ZLIKOVAČKA.
A PRAVEDNIK KLIČE I VESELI SE.

PRISLOVJE SOLOMONOVE 29:6

AGAPE

MJESTO IZRAELA U TEOLOGIJI

Najbolje oružje protiv „teologije zamjene” jeste čitanje i razumijevanje Riječi Božje, i činjenice da On vidi kraj i prije samog početka. Teolozi često koriste izraz da je Bog i immanentan i transcendentan (kako izvan tako i unutar naših dimenzija). On ima uvid nad onim što nazivamo vremenom, i tako moramo razumjeti proročku prirodu Biblije!

Imajući tu činjenicu na umu, moramo razumjeti da On, koji sve vidi, nikada ne mijenja svoje mišljenje. Takođe, možemo biti sigurni u činjenicu da je On vidio kakav će biti ishod situacije u današnjem svijetu. Bog je izabrao Izrael da bude Njegov „vremenski sat” koji će drugi narodi posmatrati, kao i Njegova baza za razumijevanje Njegovih postupaka i želja za čo-

vječanstvo. Naš glavni neprijatelj, đavo, to dobro zna i on takođe radi kroz ljude da postigne svoj cilj!

Bog je izabrao čovjeka, Avrama i izraelski narod, da sa njima radi, i da to bude primjer nama ostalima na ovoj planeti! Sveto pismo je prvo dato njima, Izraelcima. Tako su oni bili izloženi đavolskim očima, i on je od tada činio sve što je mogao da ih uništi. Zbog toga on nastoji da uništi svakog pojedinca, i bilo koji narod koji stane na put njegovim planovima!

Imajući ovo na umu, možemo biti sigurni da Bog zna šta radi. On vodi računa o svom narodu i državi Izrael. Želim da naglasim da Bog kontroliše sve, do samoga kraja!

Helene Lazarević, Lillesand

POBEDA NAD GORČINOM

Aleksijino iskustvo

Jedna mlada žena, po imenu Aleksija, bila je duboko povređena i razočarana u svom unutrašnjem biću. Njen život je bio prožet gorčinom, besom i frustracijom, i uprkos njenom dubokom odnosu sa Bogom, osećala je da joj se život stalno zatamnjuje. Ali onda je srela jednu mudru staricu koja joj je pomogla da zauvek promeni svoj život. Ona je pomogla Aleksiji da prepozna svoje povrede, da ih imenuje i da dopusti da je boli.

Reči te stare žene su duboko prodrle u Aleksijino srce i razbile su zidove koje je podigla oko sebe da bi se zaštitila od sveta. U početku je bila skeptična,

ali kada je počela da obrađuje sebi i drugima, osetila je kako sva gorčina i bes koji su je opterećivali, polako nestaju iz njenog života.

Nije bilo lako, ali borila se svom svojom snagom protiv unutrašnjeg korenja gorčine, i počela je da vidi svet novim očima. Svako jutro, kada bi se probudila, osetila bi novu nadu koja je u njoj tinjala. Čak i u najtežim trenucima, znala je da nije sama, da ju je Sveti Duh pratio i pomagao joj da započne svaki novi dan.

Aleksija više nije bila ista žena kao pre. Pronašla je novu perspektivu u životu, i dublju povezanost sa Isusom. Svako jutro

se budila i pozdravljala Svetog Duha raširenih ruku, spremna da sazna šta joj taj dan donosi. Bila je spremna da se suoči sa drugima i daruje im dar ljubavi i oprostjenja.

U njenom srcu se rodila nova nada i znala je da može da ostvari sve što je zacrtala. Bila je spremna da se suoči sa izazovima života i svaki dan prihvata sa zahvalnošću i radošću. Za Aleksiju više nije bilo granica, samo neograničene mogućnosti i beskrajna punina ljubavi i nade.

Ova priča je izmišljena, ali u našoj okolini ima mnogo ljudi

poput Aleksije koji se bore sa gorčinom u svome srcu i ne znaju kako da se nose sa tim. Njihova gorčina je duboko ukorenjena, što je očigledno kada im se približimo.

Ako se i vi pronalazite u tome, neka vas ova priča ohrabri da napravite korak ka oprostjenju. Stavite vašu bol i tugu na krst i oslobodite se optuživanja.

„Gledajte da niko ne bude lišen Božije milosti, da ne iznikne kakav koren gorčine koji će izazvati nevolje i zaraziti mnoge.“ (Jevrejima 12:15)

Reinhold Harms, Sarajevo

ON NAS JE IZBAVIO
IZ VLASTI TAME
I PREMESTIO NAS
U CARSTVO
SVOGA LJUBLJENOG SINA.

KOLOŠANIMA POSLANICA 1:13

AGAPE

DVA PUTA

Svakome čoveku je dato da bira put kojim će u životu hoditi. A tih puteva nije mnogo. Postoje samo dva. Jedan je širok i bez prepreka, i njime se putuje brzo. Drugi je tesan i problematičan, na momente trnovit i strm; u svakom slučaju težak i bolan. Ne može se istovremeno hodati i jednim i drugim. Izbor se mora napraviti.

Bog i svet su krajnje suprotni jedan drugome, potpuno nespojivi, sami za sebe su dva gospodara, i kako je govorio Hrist, služiti oba niko ne može. Ako se neko približi jednom, onda mora da se udalji od drugog; ako zavoli jednog, mora da zamrzi

drugog; ako bude služio i jednog poštovao, onda mora drugog potcenjivati i okretati se od njega. „Ili će jednog mrziti, a drugog ljubiti, ili će jednog voleti, a za drugog ne mariti” (Mt. 6:24).

Naše oči ne mogu istovremeno gledati gore i dole, naš um ne može misliti istovremeno o nebeskom i zemaljskom; naše srce ne može istovremeno voleti Boga i svet, ili jedno ili drugo, zato što je oba zajedno nemoguće voleti.

Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom. Tako zapoveda Bog. Ja že-

lim da sve tvoje misli, sav tvoj um, sva razmišljanja tvoja budu posvećena Meni. Ja želim da sva tvoja težnja, nastojanje i ljubav i nada budu usmereni prema Meni i da niko drugi nema mesta u tvome srcu. Želim da sva tvoja snaga, sav rad i postupci budu posvećeni Meni i neću trpeti da me deliš sa drugim gospodarom. Ja sam Bog Revnitelj, želim da budem Gospodar tvog srca. *„Slušaj, Izrailju, Gospod Bog je tvoj jedini Gospod.“*

Sa druge strane, i svet želi da mu potpuno pripadamo i ne dozvoljava nam da imamo išta sa Bogom.. Zbog toga se svet stalno trudi na hiljadu načina da nas udalji od Boga.

Da li znate, kako je bila teška faraonova vlast nad porobljenim jevrejskim narodom? Da bi potpuno pokorio Jevreje, faraon ih je ceo dan držao zaposlene, držao ih je u bedi i u teškom poslu, terao ih da prekopavaju vinograde, čiste vrtove, podižu građevine, da rade teške i nezdrave poslove. Zamislite tog tiranina. Mojsije i Aron su bili poslani da mu u Božje ime kažu da pusti narod da se nekoliko dana odmori i da prinesu žrtvu u slavu Boga.

„Molim?!“ - reče bezbožni car. „Da li se to Jevreji još sećaju svog Boga? Da li još žele da služe Njemu?“ Od ovog momenta radiće toliko da uopšte više neće imati vremena da misle o služenju njihovom Bogu.

I stvarno, ovi nesrećnici su ranije imali samo jedan posao - da prave ciglu, ali im je tada dodat i drugi: da skupljaju slamu, što je dvostruki posao, koji im nije ostavljao čak ni trenutak da bi vršili, ili čak mislili, o delu Božjem.

Istu takvu vlast, neprijatelj želi da uspostavi i nad nama, hrišćanima. On je mučitelj naših duša, onaj koji ne voli Boga; on želi da nas drži kao zarobljenike uvek i svagda. Želi da nas drži pod jarmom teškog života, a posebno kada želimo da se nekako približimo Gospodu, tada nam on posebno otežava i upravo tada on kaže: „Valja navaliti poslove na te ljude.“

Želimo li da se molimo? Tada se pojačavaju svetovne misli koje rasejavaju naš um na hiljade sitnica. Želimo li da idemo na bogosluženje? Upravo tada se povećavaju obični poslovi koji nas odvlače iz crkve. Želimo li da se pokajemo i priznamo svoje grehe? Tu se dvostru-

ko povećavaju iskušenja koja nam ne daju da se približimo Bogu.

Dani prolaze bez molitve i čitanja Reči Božje, meseci bez posvećenja, godine bez istinskih zajedništva; svet zahteva da sav svim svojim životom služimo njemu i da ni jedan trenutak ne ostane za Boga.

„Ne brinite se“ - govori Bog u Jevanđelju - „o tome šta ćete jesti i šta ćete piti.“

„Ne“ - kaže đavo - „neka se o tome i brinu, u stvari, neka se brinu o tome kako se obući, kako dobiti počasti, bogatstvo;

bitno je da uopšte nemaju i nikako ne nalaze vremena za Hrista.“

Ko se može pridržavati dva tako različita puta i služiti dva gospodara? Niko, ama baš niko ne može dva gospodara služiti. Nema srednjega puta; nemoguće je da oba budu zadovoljna, nego samo jedan ili drugi. Ili ćemo jednog mrziti, a drugoga ljubiti, ili ćemo jednog voljeti, a za drugoga ne mariti. Svet prolazi i želja njegova, a ko tvori volju Božju ostaje do veka.

Na kom se putu ti nalaziš i ko me ti služiš?

Ivan Zlatanović, Leskovac

**OBJAVI MI, GOSPODE, SVOJE PUTEVE,
NAUČI ME SVOJIM STAZAMA.**

PSALAM 25:4

AGAPE

JEDNOSTAVNA PRAVILA ZA OBESHHRABRENE HRIŠĆANE

Hrišćani bi trebali biti svjesni opasnosti koje proizlaze iz očajnog uma - jer takav um nas može baciti u veliku beznade.

Beznade se zapravo rijetko smatra grijehom, ali ono nas može odvesti u bezbrojne grijehe, jer nas čini depresivnim. U takvom slučaju, možda ćemo i dalje ići u crkvu, ali nećemo uživati u tome. Ništa nam neće biti važno. Pjesme će nam zvučati prazno, a povijest dosadno.

Želio bih vam dati neke savjete kada se nađete u periodu beznađa:

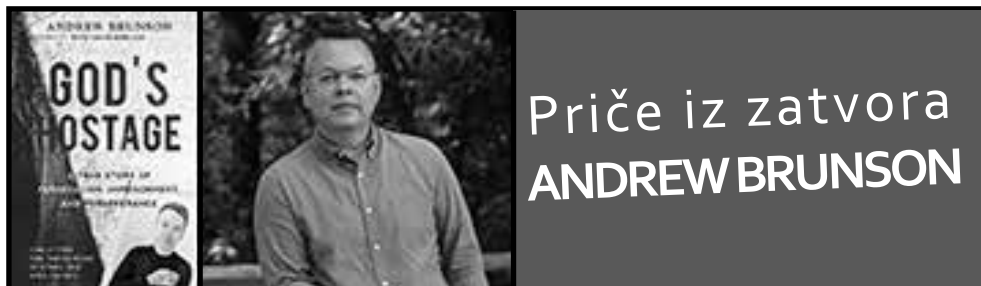
Prvo, ne oslanjajte se na procjenu svog srca. Očajno i beznadežno srce uvijek griješi. U takvim vremenima ne biste trebali misliti da dobro procjenjujete sebe i sve drugo! Umjesto toga, idite

Bogu i Hristu. Bog vas voli, a Hrist vas voli dovoljno da je umro za vas. Vidio vas je kao nešto vrijedno. Sjetite se da se obeshrabreni Gedeon sakrivao dok ga Bog nije pronašao i rekao mu sljedeće: „Gospod je s tobom, hrabri junače!“

Drugo pravilo glasi: ne donosite dalekosežne odluke za vrijeme beznađa. Nemojte napustiti svoj posao ili prodati svoju imovinu. Predajte sve Bogu i molite Ga da uzme duh tjeskobe i potištenosti iz vašeg srca.

Napokon, otvorite Bibliju i čitajte Božje obećanja dok vaše srce ne skače od radosti zbog svega što je Bog obećao. Naša pobjeda ne čini Boga bogatijim, a naš poraz Ga ne čini siromašnijim.

Aiden Wilson Tozer

Priče iz zatvora ANDREW BRUNSON

U novoj seriji tekstova, Andrew Brunson upozorava crkvu da je na horizontu „jedan tamni plimni talas neprijateljstva i progonstva, talas koji će se obrušiti na crkvu“. Brunson zna šta je progonoštvo iz sopstvenog iskustva, jer je bio zatvoren dvije godine u Turskoj zbog svoje hrišćanske vjere. U ovoj seriji PRIČE IZ ZATVORA, Brunson objašnjava kako se možemo početi pripremati, tako da kada dođe progonoštvo, možemo ostati postojani do samog kraja.

OPASNOST DA SE NALJUTITE NA BOGA

U teškim vremenima, prava opasnost za hrišćanina jeste da se naljuti na Boga. Ja sam se borio sa tim. Zapravo, bio sam blizu toga da izgubim odnos sa Bogom. Moj boravak u zatvoru, izolacija, usamljenost, strah da više nikada neću biti sa svojom porodicom, sve je to bilo teško, ali intelektualno sam shvatao da je ovo progonoštvo. Nije mi se svidjelo, ali sam donekle to razumio.

Ono što nisam mogao razumjeti jeste da tokom svog boravka u zatvoru nisam imao osjećaj Božje prisutnosti. Umje-

sto natprirodnog osjećaja snage i radosti, kao što sam očekivao, nedostajao mi je bilo kakav osjećaj snage, a nisam imao ni radosti. Umjesto toga, slamao sam se emocionalno i fizički. Upadao sam u duhovnu krizu.

Godinama sam se približavao Bogu, posebno se fokusirajući na dobro i blago Očevo srce. Ali tokom boravka u zatvoru, nika-ko nisam mogao prepoznati svog ljubaznog i nježnog Oca. U najočajnijem trenutku u mom životu, On je uklonio svaki osjećaj svoje prisutnosti.

„Bože, kako si mogao dopustiti da mi se ovo dogodi? Bio sam poslušan sin.”

Objektivno, mogu reći da me Bog nije napustio, ali se činilo i izgledalo je da jeste. Bila je to agonija za moju dušu. Sada vidim da sam imao milost, ali uglavnom je to bila milost koju nisam osjećao. Moje srce je bilo duboko ranjeno, što je dovelo do sumnji, ljutnje i optuživanja. Doveo sam u pitanje Božje postojanje. Tada sam preispitivao Njegov karakter. Znao sam da On voli cijeli svijet. Ali da li je mene zaista volio?

Da li je Bog zaista bio vjeran?

Da li je On bio potpuno dobar i iskren? Nisam više bio tako siguran. Povreda u mom srcu gušila je moj odnos sa Bogom. To je ono na što je Isus upozorio kada je rekao da će „ljubav mnogih ohladnjeti” (Matej 24,12). Mnogi će se okrenuti, jer će se naljutiti na Boga. Kada se dogodi nešto loše, mnogi se ljudi naljute na Boga. Oni krive Njega. „Bože, ako si svemoćan i pun ljubavi, zašto ne interveniš? Kako možeš dopustiti da se ovo dogodi?”

U godinama koje dolaze, mislim da ćemo vidjeti šta se

dogođa kada vođe neke nacije okrenu leđa Bogu. Vjernici nisu pod osudom, ali smo dio naroda koji ulazi u razdoblje suda. Vjernici će biti sablažnjeni zbog intenziteta svog progona i patnje. Pitaće se: „Bože, kako si mogao dopustiti da mi se ovo dogodi? Bio sam poslušan sin.” To sam i ja govorio u zatvoru.

Ali Bog je intervenisao

Kada sam bio u najgorem stanju, mogao sam vizualizirati dolinu kušnje - poput doline suvih kostiju koja je opisana u Knjizi proroka Jezekilja - ispunjenu kosturima vjernika koji nisu uspjeli. Bog mi je stavio u srce ovaj prizor. Shvatio sam da sam vrlo blizu toga da izgubim odnos sa Bogom. Tako sam donio odluku. Nisam mogao učiniti mnogo da se izborim za svoju slobodu, ali sam se mogao boriti za svoj odnos sa Bogom. Donio sam odluku svojom voljom - ne svojim emocijama - i rekao sam:

„Bože, šta god da učiniš ili ne učiniš, ja ću te slijediti. Ako mi ne dopustiš da osjetim tvoju prisutnost, i dalje ću te slijediti. Ako mi se ne obratiš, i dalje ću te slijediti. Ako mi ne pokažeš svoju blagost ili dobrotu, i dalje

ću te slijediti. Ako me ostaviš u zatvoru, i dalje ću te slijediti.”

Ostavio sam po strani svoje zahtjeve i uslove koje sam ranije postavio pred Boga, i odlučio sam okrenuti svoje oči prema Njemu. Nisam mogao vidjeti kako daleko, ali okrenuti ih čak i jedan stepen prema Njemu, a ne jedan stepen od Njega, to je bio ogroman napredak.

Počeo me obnavljati

Morao sam donositi ovu odluku uvijek iznova. Svaki put kada sam bio u jami, pri svakom neuspjehu, odlučio sam se radije okrenuti prema Bogu nego od Njega.

Takođe sam vizualizovao kutiju koja bi sadržavala moja pitanja, sumnje i optužbe. Na kraju sam svojom voljom odlučio da više neću otvarati tu kutiju. Rekao sam Bogu: „Neću se više baviti ovim sumnjama i pitanji-

ma.“ To je bilo vrlo važno; rekao sam: „Ne trebam imati odgovore da bih imao odnos sa tobom.“

Nakon ovoga i dalje sam imao pitanja i nedoumica, ali sam ih poslao u tu kutiju. Ranije sam bio fokusiran na svoja pitanja, ali sam shvatio da Bog ima pitanja za mene. Dovodio sam u pitanje Božju ljubav i vjernost, ali Božja ljubav i vjernost nisu bile na kušnji. Oni su konstantni. Moja ljubav i moja vjernost su bile na kušnji.

Bog me upitao: „*Andrew*, hoćeš li me nastaviti voljeti, čak i kada ne osjećaš ili ne vidiš moju ljubav? *Andrew*, hoćeš li mi biti vjeran, čak i kada ne vidiš moju vjernost?”

Istina je da Bog testira svoju djecu

Jedan od testova je savladavanje uvrijeđenosti. Razmislite o

Jovanu Krstitelju. Isus je činio čuda, Božje carstvo je dolazilo, ali Jovan je patio u zatvoru. Isus je imao moć, ali je nije upotrijebio zbog Jovana. Kada je Isus odgovorio na zbunjeno pitanje svog rođaka Jovana o tome da li je On zaista Mesija, Isusova poruka je bila: „Blago onome koji se ne sablazni o mene“ (Matej 11:6).

Ovdje je Jovan Krstitelj bio u opasnosti da se sablazni u svojoj krizi. Ovo je Jovan, jedan od velikih Božjih slugu. Dakle, Isus kaže: „Budi oprezan, Jovane, da nakon što si došao ovako daleko, ne podbaciš, da se ne okreneš unazad zbog uvrijeđenosti.“ Nedugo nakon toga, Jovan je

pogubljen. Čini se da je Bog spreman da nas uvrijedi.

Mnogo je takvih primjera u Bibliji. Većina Isusovih učenika ga je odbacila, nakon što im je On rekao da će morati piti Njegovu krv i jesti Njegovo tijelo. Isus je to mogao bolje objasniti. Mogao je ukloniti njihovu sablazan, ali nije. Pustio ih je. Pustio ih je da odu uvrijeđeni.

Nasuprot tome, drugi put se Isus pojavljuje kako bi uvrijedio ženu. On ju je zapravo usporedio sa psom, ali ona je nadvladala tu uvredu. Nije otišla, a ona i njezino dijete su bili spašeni.

Odgovor i reakcija našeg srca je ono što je najbitnije. Čini se

da Bog traži one koji će nadvladati uvrijeđenost, koji će se izdignuti iznad povrijeđenosti, sumnje i zbunjenosti.

Mislim na Ričarda Vurmbranda, rumunskog pastora koji je trpio progon u komunističkim zatvorima. Pričao je o vjernicima koji su poludjeli u zatvoru. Mogao bih se poistovjetiti sa ovim. Ponekad sam se bojavao da ću izgubiti razum. Ali kako se to slaže sa stihom: „Dosta ti je moja milost“? Ili: „Sve mogu u Hristu koji me jača“? Bog je mogao dati dovoljno milosti da ti vjernici ne polude; ali nije.

Ovako se Vurmbrand nosio sa tim. Reкао je: „Njihovo ludilo je lijepo za Boga.“ Izgubili su razum zbog svoje vjerne predanosti Isusu, a to znači da je to bila

lijepa žrtva. Sada je sve kako treba: oni su u raju; ali nije učinjeno onako kako bismo to mi očekivali u ovom životu. Ovo nam pokazuje ljudsku cijenu patnje. Ne znamo kako, kada, pa čak ni hoće li naše poteškoće prestati. Ova neizvjesnost testira naša srca.

Neki ljudi su mi rekli da je glavni narativ mog boravka u zatvoru bilo povjerenje u Boga. Nisam siguran u vezi toga. Često kada govorimo o povjerenju, povezujemo ga sa ishodom, ali ja nisam mogao pronaći nijedan stih koji kaže: „Andrew će izaći iz zatvora.“

Povjerenje je Bogu jako važno

Nisam siguran koliko dobro razumijem, ali oslanjam se na Isu-

sovo vodstvo, znajući da je On dobar vođa koji je obećao Božje carstvo onima koji vjeruju Njemu. Ne moram razumjeti. Samo se moram osloniti na Njega.

U Knjizi proroka Isaije 50:10, Bog govori Izraelu u izgnanstvu. To je postao moj glavni stih dok sam bio u zatvoru. U jednom dijelu piše: „Ko od vas hodi u tami i nema svjetla? Ne-ka se uzda u ime Gospodnje; neka se osloni na Boga svoga.” Bog je mogao reći: „Odmah ću poslati svjetlo; tražite svjetlo, očekujte svjetlo.” Ali nije. Rekao je: „Kada si u mraku bez svjetla, osloni se na mene.“

Mislim da je dio mog testiranja bilo to što nisam imao osjećaj Božje prisutnosti, što nisam čuo Njegov glas. Bog je htio da naučim stajati u mraku, da se oslonim na Njega bez obzira na moje osjećaje, i bez obzira na moje okolnosti.

Testirani smo na različite načine, ali svi smo testirani na istim područjima srca. Svako od

nas prolazi kroz poteškoće. To može biti progon ili neka druga kriza, poput prekinute veze, gubitka voljene osobe, bolesti. U nekom trenutku svog života bićete u mraku.

Možete vikati: „Gdje si, Bože? Gdje je Isus? Gdje je moj pastir? Gdje je Onaj koji je ljubav moje duše? Bože, zašto ćutiš?“

Mnogo važnije od dobijanja odgovora jeste jednostavna istina da morate preživjeti test. Morate ostati vjerni. Vaša predanost Bogu je na kušniji i morate se držati Njega. Ono što činite u tim kriznim trenucima, definisaće vaš odnos sa Bogom.

Molim vas, ozbiljno shvatite opasnost od uvrijeđenog srca. Ne smijete dopustiti da se uvreda ukorijeni u vašem srcu. Odlučite: „Okrenut ću svoje oči prema Isusu, a ne na stranu.“ Oslonite se na Isusovo vodstvo. Oslonite se na svog Voljenog. On je predan tome da vas sigurno dovede do Njegovog carstva.

Andrew Brunson

KADA JE MOJA MAMA REKLA NE

*Istinita, pro-life inspirativna priča
iz perspektive djeteta koje je preživjelo.*

Volim pokret za život. Volim njegove ljude, energiju, ideje, tu čežnju i vapaj srca. Pokret je ispunjen ljudima koji žarko žele najbolje za žene i njihove bebe. Postoji jedan neobičan i nevjerovatan aspekt te zajednice koji sam oduvijek volio, a to je inspirativna priča koja stoji iza toga zašto vođe i zagovornici pokreta za život postaju tako strastveni.

Inspirativne priče

Gotovo svaka osoba koja je motivisana ovim ciljem ima priču vezanu uz svoju strast. Svaki put kada imam privilegiju da sjedim nasuprot takve osobe i slušam njenu priču o tome zašto se bori za svetost života, zapanjen sam Božjom snagom.

Iznova i iznova, Bog uzima i upotrebljava najteže i proble-

matične periode u nečijem životu, i koristi takva iskustva kako bi uskladio srca ljudi sa svojim srcem. Bog uzima našu najdublju bol i koristi tu priču da nadahne svijet. On je Bog otkupljenja i pomirenja, On je sa nama u našoj boli. On je uporan, On slijedi srce onoga ko odluta. Ljepota umjesto pepela. Radost umjesto žalosti. Pohvala umjesto muke. Naš Bog preobražava (Isaija 61:3).

Priča moje mame

Moja mama je neočekivano saznala da je trudna kada je imala dvadeset godina. Bila je sama i živjela je pod krovom svojih roditelja koji su je finansijski uzdržavali. Moja mama je znala da je abortus pogrešan. Ipak, to je postalo realna opcija kada se suočila sa strahom koji je bio vezan uz njenu neplaniranu trudnoću. Bojala se da joj roditelji više neće biti podrška, te da će ostati finansijski i emocionalno bez podrške i pomoći. Moja mama i njen dečko su se zajednički složili da ona abortira, i zakazali su termin za pobačaj svoje bebe.

Mama je ušla u operacionu salu. Zatim joj je osoblje počelo objašnjavati detalje same pro-

cedure pobačaja. Odjednom su je preplavile emocije. Disanje joj je postalo nepravilno i agresivno je plakala. Moja je mama toliko plakala da je hiperventilirala i onesvijestila se.

Priča o inspiraciji moje mame

Nakon nekoliko trenutaka probudila se, a oko nje su bile medicinske sestre koje su joj rashlađivale lice, i govorile joj da je previše emocionalno uznemirena da bi pobacila. Mama se vratila u čekaonicu da kaže momtati da je još uvijek trudna. Kao rezultat emotivnog iskustva, odlučila je napraviti hrabar izbor - da rodi i postane majka svoje bebe. Stoga je morala obavijestiti svoje prijatelje i porodicu o trudnoći.

Saznala je da su mnogi uzbuđeni zbog njene trudnoće. Pokazalo se da su njeni strahovi od gubitka voljenih osoba bili samo neprijateljska laž. Moja mama je rodila dijete; i evo me, da ispričam njenu priču i kako je njeno iskustvo uticalo na moj život.

Bolan početak moje priče

Da budem iskren, ova priča mi je promijenila život. Nakon što

sam čuo svjedočanstvo svojih roditelja, moja se percepcija moga života počela mijenjati. Počeo sam vjerovati da sam bio teret svojoj porodici. Bio sam greška i za mene nije bilo svrhe. Moji roditelji me nikada nisu željeli.

Izjedale su me te laži. Svaki dan bih razmišljao o tome u očaju. Bio sam uvjeren da nisam trebao biti živ. Nakon mnogih mjeseci duhovne borbe u moje umu, postao sam suicidan. Drugim riječima, nisam više želio živjeti. Osjećao sam se kao da je cijeli moj život laž. Moji roditelji, koje sam uvijek doživljavao kao svoje heroje, umalo su me uklonili sa ovog svijeta.

Jednoga dana, u dobi od petnaest godina, odlučio sam okončati svoj život. U trenutku kada sam bio spreman učiniti sve, samo da se oslobodim boli koju sam nosio u sebi, Bog me spriječio u tome. Čuo sam umirujuću, nježnu i blizak glas, za koji sada znam da pripada Duhu Svetom; čuo sam kako mi govori u trenucima moga očaja.

Božja priča o nadahnuću

Riječi koje sam čuo obilježile me zauvijek: „Jess, tvoji roditelji su ti možda rekli **ne** na početku,

ali ja sam rekao **da**, i ja imam plan i svrhu za tvoj život.“

Nakon što sam to čuo, odmah sam shvatio da imam razloga za život i moja depresija je nestala. Nikada više nisam razmišljao o samoubistvu. Napokon sam iskusio i vidio da je dobar Gospod. Drugim riječima, imao sam razloga ponovo da živim. Život mi se potpuno promijenio. Odlučio sam učiniti Isusa vođom svoga duha, uma i tijela.

Istina njihove inspirativne priče

Jedna zanimljiva stvar koja se odmah dogodila, bila je promjena perspektive. Prije Hrista, u svojoj najdubljoj depresiji, nikada nisam mogao priznati koliko su moji roditelji bili nevjerovatni, marljivi, iskreni, pošteni i brižni ljudi. Poslije upoznavanja Hrista, gledao sam ih kroz drugačije naočare, ne više samo kroz naočare svoje boli i kroz stakla kojima me je neprijatelj bio zaslijepio.

Ja se sada borim za život zbog hrabrosti moje majke. Zašto se ti boriš za život? Koju inspirativnu priču dijeliš sa drugima?

Jess Ford

Izvor: *Focus on the Family*

PRAVO SVETLO

*„Obasja ga odjednom svetlost sa neba, te pade na zemlju.“
(Dela apostolska 9:3,4)*

Pravo svetlo koje dolazi sa neba, ono je mnogo više od znanja. Ono je otkrivenje samog Gospoda. Ko god ugleda Njega, ugleda i svetlo. Ukoliko doista ugledamo svetlost, popadaćemo na zemlju. Pouka nema ovakvo dejstvo.

Možemo čuti mnoge poučne propovedi, čak i zapamtiti njihov sadržaj, a ipak ostati nepromenjeni. Međutim, ovo se nikada ne dešava tamo gde je došlo do istinitog Božijeg svetla. Kada ovo svetlo počne da sviće, ono nam onda zaslepi oči za čitav jedan svet, da bi nam istovremeno sa druge strane

oči bile otvorene za jedan drugi svet. Prava svetlost nas zaista prosvetljuje, no pre toga nas zaslepljuje i baca na zemlju. Kada je Pavle ugledao svetlost, bio je oboren na zemlju i tri dana ništa nije video.

Svetlost je oštra. Ona za čoveka može da učini ono što on sam nikada ne bi mogao učiniti. Kao i Pavle, koji je doista mislio da bi trebalo da se suprotstavi Isusu, i mi bismo mogli biti strogi i nepopustljivi, protiveći se svakom ubeđivanju; ali kada svetlost zasija, postajemo meki, oslabljeni i skrušeni. Pre nego što nam se omogući da progleđamo, svetlost mora da nas ponizi.

Mana

MESIJINA DVA GOLUBA

*„Navršilo se osam dana od rođenja i dijete je trebalo obrezati. Tada su mu dali ime Isus, koje mu je nade-
nuo anđeo prije njegovog začeca. A
kada je, po Mojsijevom Zakonu, tre-
balo da se izvrši obred očišćenja,
Marija i Josif tom prilikom dođu sa
djetetom u Jerusalim da ga posvete
Gospodu, jer u Zakonu Gospodnjem
piše: 'Neka se svako prvorođeno
muško dijete posveti Gospodu' – i
da po Zakonu Gospodnjem prinesu
žrtvu za očišćenje: dvije grlice ili
dva golubića.“ (Luka 2:21-24)*

Osam dana nakon rođenja, Isus je bio obrezan prema Mojsijevu zakonu. Trideset i dva dana nakon obrezanja (četrdeset dana od rođenja), Isusa su Josif i Marija donijeli u Jerusalim kako bi ga posvetili Bogu. Budući da je bio prvoro-

đeni sin, postojao je poseban žrtveni ritual koji je trebalo ispuniti. To je trebalo biti učinjeno kako bi se službeno proglasilo (prema Mojsijevom zakonu) da je majka čista u tijelu, da može ponovo slobodno obožavati u hramu i prinositi žrtve. To je također značilo da nad sinom može izgovoriti blagoslov „prvorođenca“. Dakle, Marijini dani očišćenja su trajali šest sedmica ili četrdeset dana, prema zahtjevima Mojsijevog zakona. [Da je rodila djevojčicu, dani njenog očišćenja bi potrajali 80 dana.]

Prema Levitskom zakoniku 12:6-8, Marija je morala donijeti jagnje i goluba ili grlicu. Međutim, u Mojsijevu zakonu postojala je odredba šta uraditi

ukoliko neko nije mogao priuštititi jagnje (što je bio slučaj sa Marijom). Umjesto toga, ta osoba je morala donijeti dva goluba ili dvije grlice za žrtvu. To je bilo poznato kao „prinos siromaha“. To otkriva koliko je Josifu i Mariji bilo finansijski teško u to vrijeme. Znamo da će kasnije, u vrijeme kada je Isus imao dvije godine, stići mudraci sa Istoka i donijeti bogate darove, koji će pomoći toj porodici u Egiptu dok su bili u izbjeglištvu zbog prijatni kralja Iroda, koji je namjeravao pronaći i ubiti Isusa. (Luka 2:1-23).

Prva golubica bila je određena da bude *žrtva paljenica* – žrtva kojom se slavi Božje milosrđe prema nama.

Druga golubica bila je određena da bude *žrtva za grijeh* – kada sa tugom i pokajanjem priznajemo svoje prestupe protiv Njega, kako namjerne tako i nenamjerne grijeha.

Bog je Bog reda, Bog protokola. Iako dva goluba ili dvije grlice, fizički izgledaju isto, svako od njih je imao različitu svrhu u procesu pomirenja za štovatelja. Redosljed kojim su žrtvovani bio je proročki – *žrtva paljenica* je dolazila prije *žrtve za grijeh*. Zašto je ovo bio ispravan

redosljed? Zašto golubica određena da bude *žrtva za grijeh* nije mogla biti prinesena prva, a zatim golubica određena da bude *žrtva paljenica* kao druga? Na površini se to može činiti kao beznačajna stvar, ali to je veoma bitna, temeljna istina koja je važna za naš pristup u Božju prisutnost.

Žrtva paljenica (bilo da se radi o životinji ili ptici) bila je prva jer je utvrdila da se odnos između štovatelja i Boga temelji isključivo na Božjoj ljubavi i milosrđu, a ne na temelju naših djela. *Žrtva paljenica* je stavljena na žrtvenik i potpuno spaljena vatrom; njen miris se uzdizao do neba. Simbolizirao je potpuno predanje Bogu i potpunu ovisnost o Njegovoj milosti. Zbog sveukupnosti ove žrtve, ona je bila najvažnija od svih drugih žrtava propisanih Mojsijevim zakonom.

Drugim riječima, *žrtva za grijeh* je postavljena na temelju žrtve paljenice, a ne obrnuto.

Evangelizator *Billy Graham* bi uvijek završavao svoje sastanke pozivom na spasenje; svaki put uz pjesmu “Baš onakakav kakav jesam” (*Just As I Am*), koju je pjevao hor. Poruka je bila jasna: dođi takav kakav jesi na žrtve-

nik i prinesi svoj život Hristu. Ne tako što ćemo se prvo pokušati očistiti, pokušavati pobijediti grijeh vlastitom snagom volje, samonametnutom disciplinom i snagom tijela. Ne, prvo dođimo ovakvi kakvi jesmo i predajmo se Njegovoj ljubavi i milosti. Tako će Njegova moć nadvladati i oprati naše grijehe krvlju Jagnjeta Božjeg. Isus je rekao da je došao liječiti bolesne, a ne one koji se smatraju „dobra“. Došao je potražiti izgubljene, slomljene, izopštene, gladne, žedne; grešnike kojima je potrebno spasenje. Mi ne možemo sami sebe spasiti, trebamo Spasitelja.

Usput da napomenem, *žrtva paljenica* je bila jedina žrtva koja je u jerusalimskom hramu bila dopuštena da se primi i iz ruku pagana. *Žrtva paljenica* je omogućila pristup Božjoj prisutnosti i blagoslovima, svima i svakome – i Jevrejima i pagani-

ma. Budući da je ovo temeljna žrtva uz koju su bili vezani svi drugi žrtveni oblici, ona nam otkriva da je Božje srce uvijek bilo spremno da spasi svaku dušu, da svakoj naciji omogući pristup Njegovom spasenju. Bog nikada nije namjeravao da Njegovo carstvo bude isključivo rezervirano samo za jednu naciju. Božji plan spasenja prelazi sve etničke ili nacionalne granice, dopire do svake jezične skupine i obuhvata svako srce koje je otvoreno za Njegovu ljubav.

Još jedna napomena za razmišljanje: nisu li golubovi i grlice iste ptice? Da i ne. Da, pripadaju istoj porodici peradi, ali postoji jedna razlika u njihovoj DNK koja ih razlikuje jedne od drugih. Sve vrste i pasmine golubova imaju 76 ili 78 hromosoma, dok sve vrste i pasmine grlica imaju 80 hromosoma. To znači da iako se golubica i grlica mogu pariti, njihovo će potomstvo uvijek biti sterilno. Dakle, ne može postojati nastavak loze. Nisam siguran koliko je Mojsije znao o DNK prije 4500 godina, ali Bog Izraelov, Stvoritelj neba i zemlje, jasno je rekao – ili dva goluba ili dvije grlice. Ne jedna grlica i jedan golub zajedno. Bog je Bog detalja.

Zanimljivo je da su u Starom zavjetu jevrejske riječi za grlicu (*tor*) i za goluba (*jonah*) različite, ali su obe proročki povezane sa Mesijom. Osnovno značenje riječi grlica (*tor*) je „zavjet prvorodenog“, a za goluba (*jonah* - da, kao Jona i kit) značenje je „djelo otkrivenog sjemena“. Dakle, Bog u svojoj mudrosti dopušta da se žrtvuju ili dva goluba ili dvije grlice - oboje su proročke objave Mesijine žrtve i Njegove prolivene krvi za naše spasenje i oprostene grijeha.

Srećom, primili smo Novi savez preko Isusa Mesije, koji je

ispunio zahtjeve Starog saveza kako bismo mogli biti slobodni od osude. Sada smo postavljeni u Novi savez kroz žrtvu Njegove krvi, jednom zauvijek. Krv bikova, jaganjaca, jaraca, golubova i grlica više nije potrebna, jer došao je Jaganjac Božji, Mesija Isus, da nas ponovno pomiri sa Bogom.

Naši dani očišćenja su dovršeni Njegovom žrtvom na krstu Golgote; mi smo sada slobodni ući u Božju prisutnost kao Njegovi sinovi i kćeri Novoga saveza. Radujmo se!

Robert Haris Jurjević, Sarajevo

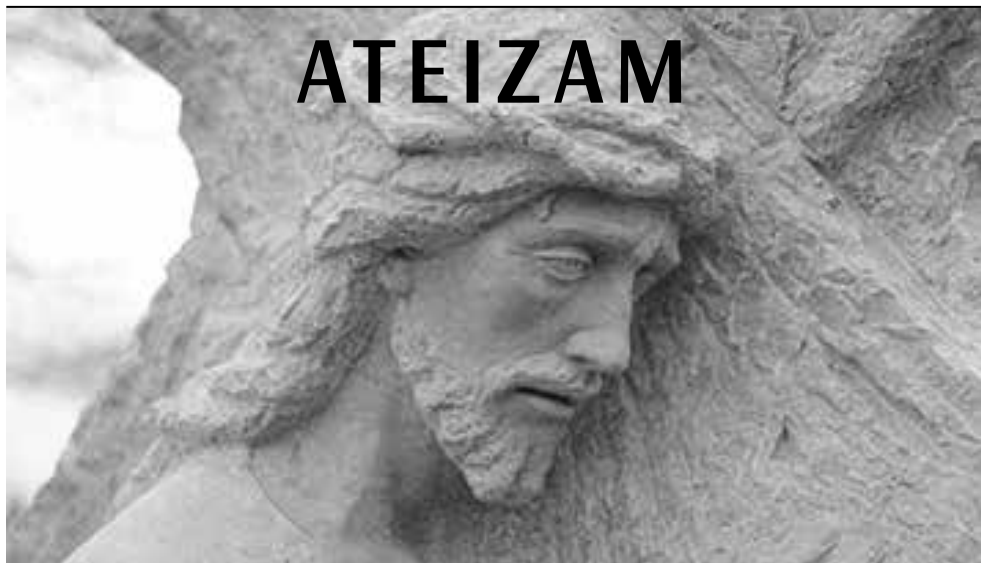

**SPASENJE PRIPADA GOSPODU,
TVOJ BLAGOSLOV
NA TVOM JE NARODU.**

PSALAM 3:8

AGAPE

ATEIZAM

Ateizam je smrt nade, samoubistvo duše.

Anon

Ateizam se nalazi pre na usnama, nego u srcu čoveka.

Fransis Bekon

Do ponoći, ateista već upola veruje u Boga.

Edvard Jang

Ateista je čovek koji gleda kroz teleskop i pokušava da objasni ono što ne vidi.

O. A. Batista

Ateizam je teoretska formulacija obeshrabrenog života.

Hari Emerson Fozdik

Religija ateiste ima u svom središtu prazninu u obliku Boga.

H. Dž. Vels

Niko ne umire kao što umire ateista.

Platon

Ateizam je bolest duše, pre nego što postane greška u razumevanju.

NN

Malo je ljudi koji su tako uporni u svom ateizmu, da ih pritiskajuća opasnost neće primorati da priznaju božansku silu.

NN

Samo u ateizmu reka teče na veću visinu od samog izvora, posledica postoji bez uzroka, život dolazi iz kamena, krv iz šargarepe, svilen konac iz uva svinje, Betovenova simfonija ili Bahova fuga iz mačjeg hoda preko dirki...

Džejms M. Gils

Ateisti su uglavnom nemudri i krivo usmereni naučnici koji rezonuju loše i koji su, budući da nisu u stanju da razumeju stvaranje, poreklo zla, i druge poteškoće, pribegli hipotezi večnosti i neizbežnosti.

Volter

Ateisti se zaodevaju lažnom smelošću usred svoje tame i krivih shvatanja, kao deca koja, kada se boje u tami, pevaju i zvižde da bi održala hrabrost.

Aleksandar Poup

Najneprijatniji momenat svakog ateiste je kada se oseća duboko zahvalnim zbog nečega, ali ne može da se seti kome da se zahvali.

Meri En Vinsent

Ateistički pogled na svet je ograničen, nelogičan, tragičan. Liči mi na crva koji se rađa i živi u nekoj mračnoj pukotini i veruje da ne postoji ništa drugo izvan toga, ali kada jednog dana iziđe iz tog mraka, otkriva koliko je svet drugačiji. I više se ne želi vratiti natrag. Tako je i sa onim koji je okusio blagodat vere i veliku svetlost (Božje) objave koja osposobljava da odbacite sve druge zemaljske ponude. Ako vam se pak one čine lepim, šta biste tek rekli o

nadzemaljskoj nadi i obećanju večne radosti u raju? Svatam one svetitelje, kojima je bilo dato da na trenutak pogledaju u tu dimenziju večnosti, i onda više nisu ništa drugo želeli nego da umru...

Italo Aligijero Čuizano

Nauka na kojoj sam gradio svoju veru doživela je krah. Njeni saveti koji su trebali da uspostave hiljadugodišnje carstvo, doveli su do samoubistva Evrope. Jednom sam verovao u tu nauku, u njeno ime pomogao sam da se uništi vera miliona ljudi, a sada me ti ljudi gledaju i svedoci su velike tragedije jednog ateiste koji je izgubio svoju veru.

Džordž Bernard Šo

Umesto reči bezbožan, hajde da načinimo novu reč: malobožan. Malobožni ljudi žele da im se pripiše zasluga zbog verovanja u Boga, dok ga u isto vreme drže u kutiji i puštaju ga van samo nedeljom ujutro, ne dopuštajući mu nikada da u ostalim danima sedmice utiče na njihovo političko gledište o svestu ili njihov lični život. Oni manje-više veruju u Boga, ali ne veruju da On ima mnogo da im kaže...

Anon

NEBESKA DOMOVINA

*Jer je naše življenje na nebesima...
(Filipljanima 3,20)*

Hrišćanin zna, da osim zemaljske domovine ima i domovinu nebesku. On zna i to, da je građanin zemaljske domovine samo za kratko vreme, dok će u domovini nebeskoj živeti večno. Kada apostol Pavle govori o našem zemaljskom boravku, govori o šatoru koji je izgrađen samo za jedno kratko vreme. Na nebesima imamo kuću, građevinu koja je od Boga i koja je večna (2. Kor. 5,1).

Ovde na zemlji smo samo putnici, nismo lutalice, koje nekada lutaju bez smisla i cilja. Imamo svoj cilj, imamo i ovde na zemlji svoj zadatak. Apostol je izgovorio reči našeg teksta u vezi sa osudom telesnosti i greha. To znači, da svoj zemaljski život

treba da živimo tako, kao pripremu za večnost.

Istina je i to da ćemo ovde na zemlji najviše uraditi, ako budemo živeli svoj život uprtog pogleda prema nebu, ako već ovde na zemlji budemo sprovodili i širili zakone Božjeg carstva. Dok su moreplovci u starom veku gledali samo na priobalna svetla, nisu odplovili daleko. Nove zemlje su otkrili tek kada su se usudili da svoje oči podignu gore prema zvezdama i naučili da se upravljaju prema njima.

Znamo li pesmu: „Lepu domovinu je pripremio za svoj narod Isus sam na nebesima, gde vlada večna radost i mir...“?

Gospode, zapiši i naša imena u knjigu života. Amin.

Wilhelm Busch

NASTAVITE SIJATI

Čini se kao da i dalje radimo sve što znamo kako bismo pridobili učenike, a opet ništa ne uspijeva. Istovremeno oni koji varaju, oni rastu. Evo jedne inspirativne priče koja će vas potaknuti da ostanete vjerni istini.

Priča govori o jednom kineskom caru koji je stario i trebao mu je nasljednik. Nije želio izabrati nekoga ko je bio visoko rangiran u vladi, niti nekoga od svoje rodbine. Umjesto toga, pozvao je svu školsku djecu i

rekao im da će svakome od njih dati sjeme. Želio je da posiju to sjeme, a zatim da se vrate godinu dana kasnije sa svojom biljkom. Na temelju njihovog napretka, izabrao bi jednog od njih da preuzme dužnost cara nakon njegove smrti.

Jedan dječak, po imenu Ling, posadio je svoje sjeme vrlo pažljivo u lonac napunjen crnom zemljom i vjerno ga zalivao. Međutim, prolazio je dan za danom, ali ništa nije nicalo. Ubrzo su prošle i sedmice, a ni-

je bilo nikakvih znakova rasta. Posjetio je neke od svojih prijatelja, i njihovo je sjeme raslo.

Cijelu godinu je pokušavao razne stvari koje su mu pale na pamet, nastojeći da i njegovo sjeme nikne i raste, ali ništa nije pomoglo. Kada je došlo vrijeme da djeca donesu svoje biljke na sastanak sa carem, Ling je bio previše posramljen da ide. Međutim, smatrao je da mu je dužnost reći caru istinu o svom neuspjehu.

Sva su se djeca okupila u ogromnoj dvorani, a car je brzo išao od djeteta do djeteta, razgledajući njihove biljke.

Sasvim pozadi bio je Ling sa svojim praznim loncem. Kada ga je car ugledao, odmah je zamolio svoje stražare da Linga izvedu na pozornicu pred sav

narod. Ling je bio užasnut, misleći da će biti kažnjen pred svima.

Umjesto toga, car je objavio da će Ling biti njihov sljedeći car. Svi su bili šokirani, a posebno Ling. A onda je car počeo objašnjavati.

„Prije nego što sam prošle godine podijelio sjeme“, rekao je, „sve sam ih prokuvao, onemogućivši im da izrastu u nove biljke. Htio sam nasljednika koji će biti pošten, čak i ako zbog toga izgleda loše, a Ling je ta osoba. Vi ostali ste varali, u pokušaju da me impresionirate; ali Ling je bio vjeran, i bio je pošten.“

Interesantno, zar ne?!

Ostani vjeran, čak i ako se čini da to ne vodi nigdje!

ČETRDESET

Većina hrišćana tvrdi da su sljedbenici Isusa Hrista. Međutim, kada preispitate malo bolje njihove izjave, vidite da svaki svojevolumeno slijedi neki svoj koncept ispravnog i pogrešnog koji su naučili od okoline, iz tradicije, ili je to čak rezultat njihove odluke i želje. Ovi koncepti imaju malo sličnosti sa onim što je Isus naučavao i što imamo u Bibliji. Čak i kada nađemo da činimo nešto što je On naučavao, to je češće slučajno, nego što je namjeran pokušaj da pročitatamo ono što je On rekao da činimo i da onda to i praktikujemo.

Zbog toga smo odlučili da pročavamo Isusove naredbe koje se nalaze u evnđeljima, i da zamislimo kakav bi svijet bio ako bi ih ljudi i danas ispunjavali i slijedili. Ispod se

nalazi lista od samo četrdeset stvari koje je Isus naložio svojim sljedbenicima da ih čine. (To nije lista od četrdeset najvažnijih, već lista prvih četrdeset kojih smo se sjetili kada smo pravili ovaj članak!)

Dok ih budete čitali, obratite pažnju koliko često ćete imati refleksne reakcije tipa:

„On nije mislio na mene.“

„Ovo sigurno nije mislio bukvalno.“

„Ovo se ne odnosi na današnjicu.“

Koliko od ovih zapovijesti ste probali da praktikujete u vašem hodu sa Bogom?

Da li smo zaista sljedbenici Isusa Hrista, ili samo sljedbenici religioznih tradicija?

Slušajte moje zapovijesti – Jovan 14:15,21,23; 2. Jovanova 6

Ljubi Boga i druge – Jovan 15:12; Matej 22:37-40

Idite i propovijedajte po cijelom svijetu – Marko 16:15; Matej 28:19

Ne odlaži, učini sada – Jovan 4:35; 9:4; 12:35

Ne uzimaj ništa za put – Luka 9:3; 10:4

Ne radi za hranu – Jovan 6:27; Matej 6:24-33; Luka 12:29

Radi za mene i moje carstvo – Matej 11:28-30; Luka 12:31

Prodaj sve što imaš – Luka 11:41; 12:33; 18:22

Ne gomilaj stvari koje ne koristiš – Matej 6:19

Ne naplaćuj svoj trud – Matej 10:8

Daj Bogu ono što Mu pripada – Luka 20:25; Matej 22:21

Ne troši vrijeme na ljude koji se raspravljaju – Matej 7:6

Pozovi siromašne na hranu – Luka 14:12-14

Daj svakome ko traži – Luka 6:30; Marko 6:37

Ako moliš, postiš ili daješ, radi to u tajnosti – Matej 6:1-11

Ne koristi isprazne riječi kada se moliš – Matej 6:7

Ne reklamiraj iscjeljenje – Matej 9:30; 12:16

Zauzmi zadnje mjesto na skupovima – Luka 14:8-10

Ne nazivajte se oče, učitelju i sl. – Matej 23:9-10

Kloni se licemjerja i pohlepe – Luka 12:1,15

Uzmi svoj krst i slijedi me – Marko 8:34

Živi u meni i živi u mojoj ljubavi – Jovan 15:4,9

Jedite sve što vam ljudi daju – Luka 10:7

Radujte se kada vas progone – Luka 6:23

Pređite u drugi grad kada vas progone – Matej 10:23

Ljubi, blagosiljaj i moli se za neprijatelje – Luka 6:27-29

Čini drugima ono što želiš da oni čine tebi – Luka 6:31
Dogovori se sa svojim protivnikom – Luka 12:58; Matej 5:25
Oprosti drugima – Marko 11:25-26; Matej 6:12; Luka 6:37
Odsijeci svoju ruku ako te sablažnjava – Marko 9:43
Ne plaši se ljudi – Luka 12:4-5
Pusti mrtve neka sahranjuju mrtve – Matej 8:22
Ukori brata ako griješi – Luka 17:3; Matej 18:15-17
Kada sudiš, sudi pravično – Jovan 7:24
Moraš se nanovo roditi – Jovan 3:3; Luka 18:17; Marko 10:15
Ne obećavaj olako – Matej 5:34-37
Ne prodaji stvari u Božijoj kući – Jovan 2:16
Ne zabranjuj drugima da propovijedaju Hrista – Luka 9:50
Nauči sve narode da tvore ove zapovijesti – Matej 28:10
Kada uradite sve ove stvari, kažite da ste to učinili kao svoju dužnost – Luka 17:10

Izvor: www.jesuschristians.com

ABORTUS

U lazi zabrinuta žena kod svog ginekologa i kaže: „Doktore, imam ozbiljan problem i očajnički mi je potrebna vaša pomoć. Moja beba još nema ni godinu dana, a ja sam opet trudna. Ne želim drugo dijete tako brzo.”

„Šta hoćete da uradim?“, upitao je doktor.

„Želim da prekinete moju trudnoću. Računam na vas.”

Doktor je malo razmislio i odgovorio: „Imam bolje rješenje za vaš problem. Sem toga manje je opasno.”

Žena se osmijehnula misleći da će doktor da prihvati njen zahtjev.

Doktor je nastavio: „Vidite, da ne biste morali da vodite raču-

na o dva djeteta u isto vrijeme, hajde da ubijemo ovo što vam je na rukama. Na taj način možete da se odmorite prije nego se drugo rodi. Ako već treba da ubijemo jedno, svejedno je koje ćemo da ubijemo, zar ne? Sem toga nema nikakvog rizika za vas ako ubijemo ovo dijete koje vam je već u rukama.”

Žena je uzviknula: „Ne doktore! Užas! Zločin je ubiti dijete!”

„Slažem se” reče doktor, „ali meni se činilo da vama to ne smeta, zato sam vam predložio najbolje rješenje.”

Doktor je uspio da ubijedi ženu da nema razlike između ubistva rođenog ili nerođenog djeteta. Zločin je isti!

Priložio *Danko Malešević*, Prijedor

PAŽLJIVO BIRAJTE PRIJATELJE

Možda nas ne bi trebalo čuditi da su nam često najveći kritičari i protivnici ljudi za koje smo mislili da su s nama u istom timu! Nerijetko progonstva dođu upravo od nekoga koga smo smatrali prijateljem.

Pustinja može značiti pravo progonstvo i moramo biti svjesni da ćemo biti progonjeni ako budemo slijedili Hrista.

Apostol Pavle kaže: „A i svi koji hoće živjeti pobožno u Hristu Isusu biće progonjeni“ (2 Tim 3:12). Progonstva su dio procesa pročišćavanja. Ko nas može progoniti?

Kao prvo, obmanjivači – oni koji se uvlače u Božji narod, prave se da su vjernici, a zapravo nemaju srce za Boga. Zato Pavle govori o tome kako su se Janes i Jambres suprotstavili Mojsiju. Ti su ljudi bili dio Božje crkve, a ne stranci.

Pavle opisuje neka od progonstava i opasnosti sa kojima se suočio, govoreći nam da su ne-

ke od nevolja koje je susreo uzrokovala „lažna braća“ (2 Kor 11:26).

U pustinji je itekako važno imati ljude koji vas vole i brinu o vama; koji će u vaše živote izgovarati Božju volju. Ne trebaju vam kritičari i oni koji vas potiču na neposlušnost Bogu, poput Jovove žene i njegovih prijatelja. Ne trebaju vam ni lažni proroci koji će vam laskati kada trebate korekciju. Trebaju vam oni koji vas vole i koji će vam govoriti Božju mudrost.

Pazite: ako vas neko počne kritikovati i čak vas kriviti da ste sami uzrokovali svoju pustinju, ta vam osoba možda nije iskreni prijatelj. Duh Sveti nas osvjedočuje o grijehu, i često će iskoristiti nekoga da nam pomogne uvidjeti naše pogreške da bismo se pokajali. Ali stalne optužbe koje ne nude nikakvu nadu dolaze od neprijatelja. Budite oprezni!

John Bevere

ŠEST RAZLOGA ZAŠTO NIKADA NE TREBA DA ODUSTANETE OD CRKVE

Da li ste jednostavno odustali od crkve?

Nedavno sam iskusio nebesa na zemlji. Doživio sam to u Durbanu, u Južnoj Africi, kada sam bio u posjeti jednoj crkava, koja je ispunjenija radošću nego bilo koja druga koju sam ikada vidio na svojim putovanjima. Ta crkva se zove „Njegova crkva“. Upitanju je multikulturalna zajednica koja broji 1000 članova i posjeduje mnogo kvaliteta: pastora punog ljubavi (jednu hrabru ženu, Fiona Des Fontaine) koja je bez kompromisa posvećena propovijedanju Božije riječi; ta crkva silno služi u svojoj okolini; ima zdrav tim pastora koji služe bez znakova nadmetanja i ega; i biblijski koledž gdje se obučavaju mnoge mlade vođe.

Znam da danas postoji mnogo crkava širom svijeta koje imaju kvalitete slične „Njegovoj crkvi“. Ipak mnogi hrišćani – pogotovo u Americi – odustaju od crkve jer su ih povrijedili pastori ili drugi hrišćani, ili su

jednostavno odlučili da budu „individualci“. To su „oni koji su završili sa crkvom“.

Oni ponekad gledaju televizijsku službu ili se nalaze sa nekoliko hrišćanskih prijatelja na kafi na ležernoj *Starbucks* uprošćenoj verziji crkve. Ipak oni sebe smatraju ozbiljnim hrišćanima, ali ne žele imati ništa više sa pastorima, desetakom, redovnim sastancima i crkvenom dramom.

Ako ste ti ili neko koga voliš odsutali od crkve, nije mi namjera da vas osudim. I ja sam tokom godina prošao kroz razočaranja u crkvi, uključujući i duhovnu zloupotrebu. Želim da ponudim šest razloga zašto ne treba da dopustiš da loše iskustvo okonča tvoje veze sa Božijim narodom.

1. Crkva je Hristovo tijelo na zemlji. Sa svim svojim manama, crkva je i dalje Božiji plan A. Prije nego što je otišao na krst, Isus je rekao: „...ti si Petar i

na toj stijeni sagradiću svoju Crkvu i vrata Podzemlja neće je nadjačati.“ Isus namjerava da koristi crkvu – čak i u njenoj slabosti – kao svoj primarni alat da bi dosegnuo svijet evanđeljem. Nebesa nemaju plan B. Isus je glava svojoj crkvi (Kol. 1:8), a mi smo Njegove ruke i stopala. Odbaciti crkvu znači odbaciti Božiju krajnju strategiju da dovede nebesko kraljevstvo na zemlju.

2. Sveti Duh nas je pozvao da zajedno radimo i djelujemo.

Kada smo nanovo rođeni i kršteni, Biblija kaže da smo tajanstveno ujedinjeni sa svim drugim nanovo rođenim vjernicima, i spojeni jedni sa drugima Duhom Svetim. Gospod takođe povezuje ljude u lokalnim zajednicama. Ova veza je sveta i ne treba olako da je shvatamo „niti da joj naštetimo. Pavle je rekao Efescima da „pomoću sponse mira održe jedinstvo Duha“ tako što će biti u bliskom zajedništvu jedni sa drugima (Efescima 4:3). Odbaciti ovo zajedništvo vjernika znači nepoštovanje djelovanja Svetog Duha.

3. Bog više postiže kroz svoje udružene ljude nego kroz izolovane pojedince.

U Starom zavjetu, Duh Sveti je radio naj-

više kroz izraelski narod i kroz pojedince koji su imali poseban poziv i nesvakidašnju hrabrost. Ali u doba Novog zavjeta, Duh Sveti prebiva u svakom hrišćaninu i udružena crkva ima puno veći uticaj. Zbog toga je Isus rekao svojim učenicima nakon što je otišao na krst da će činiti „veća djela“ od onih koja je On činio na zemlji (Jovan 14:12). Zbog toga što zdrave crkve mogu da udruže resurse i organizuju volontere, one su u mogućnosti da ponude službu djeci, mladima, porodicama, samcima, onima koji su u potrebi i izgubljenima preko okeana – a na način na koji nikad ne bi mogao dok sam sjediš kod kuće.

4. Božiji autoritet teče kroz Njegovu crkvu, a ne kroz hrišćane „usamljene jahače“.

Neki ljudi koje su povrijedile crkvene vođe osjećaju da nikad više ne mogu da se potčine nekom drugom pastoru, niti da mogu da poštuju osobu koja je od Boga pozvana da nosi autoritet propovjednika. Ipak je Bog određenim ljudima dao zadatak da izgrade crkvu (Efescima 4:11-12). Potpuno je prihvatljivo ako da napustiš nezdravu crkvu sa lošim vođstvom, ali brzo treba da nađeš novu crkvu

gdje možeš biti opremljen tako da ispuniš svoju službu. Nikada nije bilo namijenjeno hrišćaninu da živi sa stavom „biće kako ja hoću ili nikako drugačije“.

5. Dok živimo u hrišćanskoj zajednici mi učimo da volimo i služimo. Poslanica Jevrejima je pisana grupi jevrejskih hrišćana koji su razmišljali da napuste svoju hrišćansku vjeru zbog progonstva. Neki od njih su čak prestali da idu na službe, ali je Pavle govorio njihovoj zabludi riječima: „Pazimo na to da jedan drugoga podstičemo na ljubav i dobra djela. Ne propuštajmo svoje sastanke, kao što neki imaju običaj, nego bodrimo jedan drugoga – utoliko više ukoliko vidite da se približava Dan.“ Ljudima koji žive sami, teško je da razviju karakter i oni često bivaju obeshabreni. Oni koji hodaju u bliskom zajedništvu, oni inspirišu jedni druge, i oni poboljšavaju jedni druge isto kao što željezo oštiri željezo.

6. Ako napustiš crkvu zbog povrede ili ljutnje, biće ti teže da dođeš do iscjeljenja i pomirenja. Može da zvuči duhovno kada kažeš da se povlačiš od ljudi da bi se fokusirao na Boga. Ali Novi zavjet kaže da je tvoj odnos sa Bogom direktno povezan sa tim kako se ti odnosiš prema drugima. Jovan je napisao: „Ko govori da je u svjetlosti, a mrzi svog brata, još je u tami“ (1. Jovanova 2:9). Ljudi će te možda povrijediti, ali Bog će takođe koristiti ljude i da te iscjeli. Ne dozvoli da te povrede iz prošlosti satjeraju u usamljeni ćošak. Izaberi da oprostiš. Rizikuj i nastavi da voliš.

Molim te, nemoj da odeš iz crkve ili da odustaneš od Božijih nesavršenih svetih. Ne postoji savršena crkva; a i kad bi postojala, prestala bi biti savršena kada bi joj se ti pridružio! Postoji mjesto za tebe u Božijoj vječnoj porodici.

J. Lee Grady

Prevela Sonja Rakić, Banjaluka

IZLIVAJTE PRAVEDNOST

Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci, daždite pravednošću. Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da proklija izbavljenje! Ja, Gospod, stvaram sve. (Isaija 45:8)

Biblija u Jakovljevoj 5:7 govori o „ranoj i kasnoj kiši“. Rana kiša je za sjetvu, dok je kasna kiša dolazila neposredno prije žetve. U Starom zavjetu su čekali kasnu kišu (Pročitajte Joil 2:28). Za njih je ta kasna kiša došla na dan Pedesetnice kada se izlio Duh. To izliće Duha je pokrenulo Crkvu.

Zbog toga je za Crkvu rana kiša ono što su oni u Starom zavjetu nazivali svojom kasnom kišom. Bio je to početak Crkve. Kasna kiša u Crkvi dolazi kroz Njegovu Riječ! Osija 10:12 kaže:

„Sijte pravednost, požnjećete ljubav; krčite zemlje nove: vrijeme je da Gospoda tražite dok ne dođe i podaždi vam pravdom.“

Kako to Bog izlijeva kišu pravednosti na vas? To se dešava kroz Njegovu Riječ, baš kao što se dogodilo u Starom zavjetu kada im je Riječ bila dana s neba; a budući da je Riječ došla s neba, nazvana je „kiša“. Isaija 55:10-11 takođe povlači paralelu između Riječi i kiše (Pročitajte cijelu odlomak). To je Riječ (Božji Logos) koja je danas u vašem srcu.

Ne začuđuje što je Isus rekao: „Neka pije koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: ‘Rijeke će žive vode poteći iz njegove

utrobe!" (Jovan 7:38). Ova živa voda dolazi kroz riječi! Dakle, kada naš tematski redak govori o izlivanju pravednosti, kao što je ranije rečeno, to se dešava kroz riječi.

Izlivajte riječi! U Propovjedniku 11:3 piše: „Kada se oblaci napune kišom, prosipaju je na zemlju...” Nastavite prorokovati i puniti oblake svog života, grada, nacije, pa čak i oblake dalekih područja riječima blagoslova i pravednosti. Objavljujte Božje riječi u carstvu Duha dok kiša ne počne pljuštati. Vaše su riječi moćne. Dok budete govorili, zemlja će se otvoriti i do-

nijeti spasenje i pravednost! Aleluja!

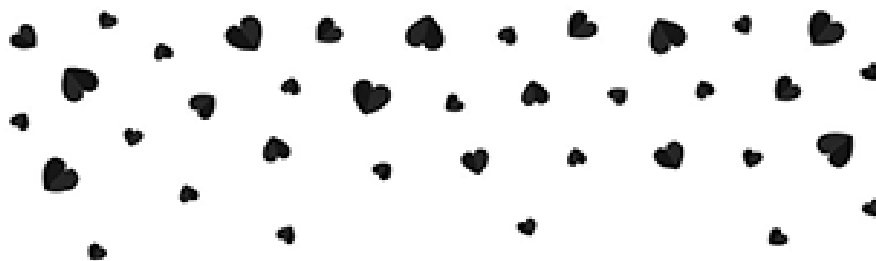
Molitva

Ja izlivam pravednost na narode svijeta, u ime Isusa! Ljudi dolaze Hristu i donose plodove pravednosti; zloba je odstranjena iz ljudskih srca, jer se pravednost izliva. Riječ Božja snažno raste i nadvladava u svim narodima, što rezultira većim uticajem Evandolja, u ime Isusa. Amin.

Za dalje proučavanje

- 1. Timoteju 2:1-4
- Propovjednik 11:3
- Jakov 5:16

Chris Oyakhilome

**... JER JE BOG IZLIO SVOJU
LJUBAV U NAŠA SRCA ...**

RIMLJANIMA POSLANICA 5:5

AGAPE

DA LI JE GRIJEH ZABAVNIJI?

Majka je rekla svom malom sinu da ide u krevet i pomoli se Bogu da ga učini dobrim dječakom. Dječakov otac, prolazeći kraj sobe, slučajno je čuo sinovljevu molitvu: „Učini me dobrim dječakom, ako možeš; a ako ne možeš, ne brini zbog toga, jer uživam biti ovakav kakav jesam.“

Zvuči li vam ovo poznato? Koliko puta i mi ovako razmišljamo? Ne mislim da će to svako priznati, ali svi mi znamo da je grijeh uzbudljiv. Zašto je to tako? Ne bi baš trebalo biti, ali jeste, zato što ga je lako počinuti i zato što daje trenutno zadovoljstvo. Međutim, grijeh nije ono što nas Bog poziva da činimo.

Kaže se da ono što nam znači najviše, što nam je najvažnije i

najznačajnije, jeste ono što trebamo raditi. Takav bi trebao biti život kršćanina. Prije svega trebamo raditi na tome da budemo poslušni. Naravno, ne poslušni bilo kome, nego poslušni Bogu. To je neprestana borba da činimo ono što je ispravno, ali njen krajnji rezultat je daleko bolji od trenutnog zadovoljstva koje dobijamo zbog „poslušnosti“ grijehu.

Jednom sam čuo propovijed o izboru. Svi mi imamo mogućnost biranja, ali ono sa čime se trebamo nositi jesu posljedice naših izbora. Ono što učinim danas neće se nikada moći promijeniti, a posljedica tog izbora jeste nešto sa čime ću morati živjeti.

Izazivam vas da mislite o onome što radite i budete sigurni

da je to Božja volja. Izgleda li to što činite kao nešto što će biti dio Božjeg plana? Hoće li Ga to proslaviti? To su pitanja koja bismo se uvijek trebali pitati.

U Evanđelju po Jovanu (8:36) Isus kaže: „*Zaista, zaista, kažem vam: ko god čini grijeh, rob je grijeha. Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni.*“

MOLITVA

Gospode, oslobodi nas od sljepila koja nas obmanjuje da je grijeh zabavan. I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla, jer Tvoje je kraljevstvo i sila i slava zauvijek. Amin.

Antiohija

Riječi ugravirane u katedrali u Libecku u Njemačkoj, predivno odražavaju Gospodnje učenje.

Ovo govori Hrist, naš Gospod:

Zovete me gospodarem a ne slušate me,

zovete me svjetlom a ne vidite,

zovete me putem a ne hodate njime,

zovete me životom a ne živite me,

zovete me mudrim a ne slijedite me,

zovete me divnim a ne ljubite me,

zovete me bogatim a ne tražite ništa,

ako vas osudim, ne krivite me!

PROMIJENIĆU TI IME

Na jednom muzičkom susretu čuo sam pjesmu, koju je moja duša odmah prisvojila. Kao da je govorila upravo meni. Žao mi je što nisam upamtio svaku riječ, ali otprilike je išla ovako:

“Promijeniću ti ime, više se nećeš zvati usamljeni, odbačeni, ostavljeni... Odsad ćeš se zvati nađeni, onaj koji je našao...”

Vjerujem da je autor našao nadahnuće za pjesmu u riječima biblijskog proroka Isaije. Ovaj je prorok nagovijestio veličanstvenu obnovu Jerusali-
ma, odnosno Božjega naroda,

kao plod Božjeg zahvata. Isaija je ulio snažnu nadu svojim pro-roštvom o Jerusalimu. Ovo su Božje su riječi za njegov narod. *“Prozvaće te novim imenom što će ga odrediti usta Gospodnja... Neće te više zvati Ostavljenom ni zemlju tvoju Opustošenom, nego će te zvati Moja milina, a zemlju tvoju Udata...”* (Isaija 62:2,4).

Novo ime, kojim će Gospod nazvati svoj narod, uključivalo je korjenitu promjenu ljudskog srca. Obnovljen rukom Božjom iznutra, narod će Božji u Gos-podnjoj ruci biti *“kruna divna i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog”* (Isaija 62:3). Tako piše na

početku 62. poglavlja Knjige proroka Isaije.

Znaj da je Božje obećanje Jerusalimu i Božjem narodu u isto vrijeme i obećanje tebi, ukoliko plačeš u samoći ili u ruševinama svoga srca.

"Promijeniću ti ime, i nazvaću te novim imenom." To je Božji je način da ti kaže: zahvatiću tvoje srce, učiniću da čezneš za mnom cijelim svojim bićem, a onda te ispuniti radošću, nadom i vjerom. Biblija potvrđuje Božje uplive u čovjekovo srce i intervencije u životnim okolnostima.

Svjedok je tome i jedan drugi biblijski prorok - Jeremija. Klicao je od radosti, uprkos kušnjama i trpljenju, zbog svog prisnog odnosa sa Bogom. Doživio je poziv od Boga u blisko

zajedništvo. U petnaestome poglavlju svoje knjige, on svjedoči o ushićenju nad spoznajom o pripadnosti Bogu: *"Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao"* - dušu je izlijevao Jeremija - *"riječi tvoje ushitiše i obradovaše srce moje. Jer sam se tvojim zvao imenom, o Gospode, Bože nad vojskama!"* (Jeremija 15:16).

Jakov, o kome Biblija govori u Knjizi Postanka, te od koga potiče 12 izraelskih plemena, također je doživio Božju intervenciju u svome životu. Bog je doslovno promijenio njegovo ime i prozvao ga novim imenom. Dogodilo se to uoči susreta sa Ezavom, njegovim bratom. To je bilo teško razdoblje za Jakova. Nalazio se pred velikim iskušenjem. U mladosti je prevario brata i zamjerio mu se do

te mjere da mu je ovaj zaprijetio smrću. Jakov je pobjegao. No, nakon mnogo godina boravka u tuđini, pošao je natrag k svome domu. Putovao je sa svojom porodicom i velikim stadom. Prije nego što će doći onaj trenutak suočavanja, Jakov se nakratko povukao u samoću. Bio je pritisnut tjeskobnom brigom: hoće li se sukobiti sa svojim bratom? Hoće li brat iz osvete poubijati žene i djecu? I te noći, iznanađ ga je napao neki čovjek, u kojem je on kasnije prepoznao Boga u obličju anđela. Nakon hrvanja, koje je trajalo sve do zore, anđeo je izrekao značajne riječi: *“Više se nećeš zvati Jakov”* - rekao mu je - *“nego Izrael, jer si se hrabro borio i s Bogom i s ljudima, i nadvladao si”* (Postanak 32:29). Jakov je dobio novo ime. Za Izraelca ime je označavalo čovjekovu ličnost i prirodu. Imao je novo srce. Tim novim imenom, kao da mu je Bog htio reći: *“Nekada si bio Jakov, varalica. Svoje si ciljeve ostvarivao prevarom, ali to je razdoblje iza tebe. Sada te nazivam novim imenom: Izrael. Nakon ove borbe i hrvanja, koje je bilo i znak tvoje unutrašnje borbe, tvoje srce je sada drukčije: ono pripada Bogu.”*

Bog je promijenio i moje ime: ono staro ime: Usamljeni i Onaj koji luta, Bog je zamijenio novim imenom: Nađeni, Onaj čijim koracima upravlja Gospod. Nedavno sam sa svojom suprugom posjetio moje prve stanodavce.

U kući gospodina Mate i gospođe Zdenke, stanovao sam u vrijeme kada sam kao dvadesetdvogodišnjak došao u Zagreb. Ovi su se dragi ljudi vrlo obradovali što me vide nakon mnogo godina. Predstavio sam im svoju suprugu, pričao im o prijateljima koje sam upoznao, o velikim gradovima koje sam posjetio. Imao sam osjećaj da su me moji bivši stanodavci gledali u čudu. Kao da sam neko priviđenje. Kao da ne mogu vjerovati svojim očima. Jer, poznavali su me u sasvim drugačijim okolnostima. Onih prvih godina u Zagrebu, dok sam stanovao kod njih, u dvorišnoj sobici, živio sam povučeno i usamljeno. Nisam imao punovremeni posao, tako da sam zarađivao nedovoljno za život. Mnoge sam dane proživio samo na „hljebu i masti“. Gospodin Mato i gospođa Zdenka su bili dobri ljudi: često su mi znali donijeti

varivo u moju sobicu, tek da imam nešto toplo za pojesti. Osjećam veliku zahvalnost što su vodili brigu o meni - mršavome mladiću sa dugom kosom. Tri-četiri godine kasnije, sticajem okolnosti, preselio sam se u drugi dio grada.

Mojim prvim stanodavcima ostao sam u sjećanju kao mladić, koji je u svojoj sobici živio tiho i povučeno. Svakodnevno su mogli zapaziti da su moji jedini prijatelji bile knjige. Možda bi tako ostalo još dugi niz godina da nisam, u međuvremenu, doživio prekretnicu.

Jedna od mojih tetki, nakon rastave braka i preseljenja u Zagreb, iznajmljivala je podrumsku prostoriju u centru grada. Povremeno sam je posjećivao. U toj zgradi, tačno iznad njenog stana, nalazile su se prostorije u kojima se sastajala mala hrišćanska zajednica. Moja je tetka uskoro odselila, ali ja sam se vratio na to mjesto. Kao da je Bog moju tetku na trenutak stavio tamo, samo da mi kroz nju pokaže ono pravo mjesto na koje se trebam obratiti.

Pozvonio sam na vrata tog stana u kojem se grupa ljudi okupljala na molitvu i slavljenje Boga. To je bio ključni trenutak

mog života. Drage osobe, koje sam tamo zatekao, osvojile su moje srce ljubaznošću i toplinom. Njihov ljubazan pristup mi je bio poticaj da zajedno sa njima molim, proučavam Bibliju, te sudjelujem na mnogim sastancima zajedništva. To je grijalo moju dušu.

Spoznao sam i osjetio više nego ikada prije, da je Isus Hrist došao na ovaj svijet iz ljubavi i prema meni: usamljenome, zalutalome i izgubljenome. Ovi su mi ljudi pomogli da u dubini duše, u radosti srca, osjetim da je Bog moj Otac, a ja Njegovo dijete.

Božje riječi svome narodu, izrečene u četrdeset i trećem poglavlju Knjige proroka Isaije, ja sam osjetio kao riječi upućene meni: *“Ne boj se, jer sam te otkupio”* - govorio je Bog kroz Isaiju - *“imenom sam te zazvao: ti si moj!” (Isaija 43:1)*. To je novo ime: *“Ti si moj”*, koje mi je Isus dao, meni - otkupljenome Njegovom žrtvom na krstu. Uskoro sam postao dio ove male duhovne porodice, predane zajedništvu i molitvi. U godinama koje su slijedile, kroz mnoga nova prijateljstva, osjetio sam da nisam samo dio ove male, već i one velike kršćanske

porodice – nastanjene posvuda u svijetu – ujedinjene molitvom i iskrenim predanjem u Isusu Hristu.

Dragi prijatelju! Čezneš li da Bog promijeni i da promijeni tvoje ime, da te nazove novim imenom, koje glasi: “Ti si moj”? Da od usamljenoga i odbačenoga, učini onoga koji je pronađen? Da od zalutaloga i izgubljenoga, učini onoga čijim koracima On upravlja? Pozivam te da u svoje ruke uzmeš Bibliju i čitaš o ljudima poput Isaije, Jeremije, Jakova i drugih, na čije je živote Bog snažno uticao i promijenio ih. U onom dijelu

Biblije, koji se naziva Novi zavjet, postoji zapis o Isusu, dobrome pastiru, koji “svoje ovce zove po imenu” (Jovan 10:3).

Pripadaš li svim srcem i svom dušom Hristu, dobrome pastiru? Ako je tako, on tvoje ime mijenja u : “Ti si moj!”; i kaže ti: “Ne boj se, jer sam te otkupio.” Dopusti da tvoje srce bude ispunjeno dubokom čežnjom za Božjim uplivom i vodstvom. Neka ti Gospod podari duhovnu porodicu, u kojoj se nikada nećeš osjećati usamljeno i izgubljeno.

Vlado Pšenko

**S NAMA JE GOSPOD NAD VOJSKAMA,
BOG JAKOVLJEV NAŠA JE TVRDJAVA.**

PSALAM 46:11

AGAPE

DOĆI ĆE DAN

Doći će dan kada ćete shvatiti da nećete imati dovoljno vremena da napravite sve o čemu ste sanjali. Probudićete se i shvatiti kako brzo prolaze dani, mjeseci i godine. Shvatićete da više nema šta čekati. Sve što ste htjeli učiniti u životu – učinite sada. Kasnije možda nećete moći kao što to mislite.

Većina ljudi živi kao da nikada neće umrijeti. Kao da su besmrtni. Gube vrijeme na dosadan život. Nestaju u svojoj svakodnevnici, zaboravljajući na svoje snove. Pitaju se šta će ljudi reći. Stalno u mislima ponavljaju da će „jednog dana“ sve promijeniti. To „nekad“ naj-

češće nikada ne dođe. Nekako se ne dogodi; ne dođe.

Reći ću vam nešto. Vrijeme ne mari za vaše planove. Ništa ga ne može zaustaviti. Prolazi i ne vraća se. Dođe dan kada ustanete ujutro i nemate pojma da ste upravo popio posljednju kafu u životu.

Nikada ne znate kada ste nekoga pogledali u oči posljednji put. Sutra možda neće postojati. U jednoj sekundi cijeli svijet se može srušiti. U djeliću sekunde sve može biti gotovo.

Prestanite čekati. Počnite živjeti kao da vam je svaki dan posljednji dan u životu.

VIDIMO SE KOD KUĆE, LJUBAVI

„Bez obzira na to šta se dogodi, vidimo se kod kuće, ljubavi.“

Mnogi ljudi misle da je život u braku jednoličan, u dobrom ili lošem smislu, ali to nije prava stvarnost. Život sa voljenom osobom nije onakav kakvim ga mnogi zamišljaju. Ne ustajete rano ujutro za doručak i ne jedete zajedno u krevetu svako jutro.

Kuća nije uvijek čista, a hrana nije uvijek svježije pripremljena. Živjeti sa osobom koju volite znači i svađati se oko jednostavnih stvari poput onoga ko bi trebao iznijeti smeće ili ko će počistiti nakon ručka. Prepiranje oko finansijskih problema, ali i o tome ko po noći više povlači pokrivač na svoju stranu.

Uprkos svemu, radujete se svakodnevnom susretu sa tom osobom ili povratku kući, jer znate da vas neko čeka. Zajedno se smijete kada radite nešto za-

bavno. To je intimnost. Može to biti zajedničko gledanje filma, a ponekad i zajedničko ljenčarenje.

Brak je i proživljavanje emocionalnih kriza, dok druga strana sjedi do vas, grli vas i govori vam da će sve biti u redu, a vi joj vjerujete.

To je kada volite drugu osobu, čak i kada vas ona izluđuje. To je čežnja i gledanje na sat kada se približava vrijeme povratka te druge osobe kući.

Život sa voljenom osobom su i svakodnevne svađe oko gluposti, ali to je i ljubav za kojom mnogi tragaju čitavog svog života.

Zajednički život nije lak i vrlo ga je teško svakodnevno održavati u ravnoteži. Da je lako, ne bi toliko vrijedio.

„Bez obzira na to što se dogodi, vidimo se kod kuće, ljubavi.“

OHRABRI SE U GOSPODU

Lošije vijesti i negativne prognoze svaki dan raspiruju vatru tjeskobe i straha. Koliko i kakvih misli svakodnevno prođe kroz naše umove, kakve nas sve emocije u toku dana samo jednog dana mogu preplaviti. Osjetimo sami, a vidimo i kod drugih hrišćana nedostatak socijalne interakcije, stres zbog posla i finansija, zabrinutost zbog potencijalnog oboljenja, usamljenost, nezainteresovanost... beznađe!

Umjesto da se fokusiramo na tamu, možemo duboko udahnuti i odlučiti da ćemo gledati u svjetlo. Kao vjernici znamo da nas Bog nikada ne napušta, znamo da je On svjetlo i isitna.

„U Gospoda pouzdaj se svim srcem svojim i nemoj se oslanjati

na mudrost svoju. Misli na njega na svojim putevima da bi tvoje staze učinio ravnim“ (Priče Solomonove 3:5-6).

Zašto ne bismo pokušali odmoriti se u Njegovim obećanjima da su u Njemu podmirene sve naše potrebe. On je taj koji se brine za nas!

Uprkos nevoljama u svijetu, stanju i situacijama koje se iz časa u čas mijenjaju, mi se možemo osloniti na Božiji nepromjenjiv karakter.

„Ovo sam vam rekao da imate mir u meni. U svetu ćete imati nevolju, ali vi budite hrabri; ja sam pobedio svet“ (Jovan 16:33).

Da ne bismo pali u tamu svakodnevnice, trebamo se trenirati u disciplini. Koliko bismo

više napredovali da provedemo isto onoliko vremena uz Bibliju koliko provedemo uz mobilni telefon? Koliko bi nam bilo lakše ako bismo prvo otišli Gospodu, prije nego što donesemo konačne zaključke po pitanju situacija, ljudi, nejasnoća...? Koliko bismo bili mirniji da slušamo šta nam to Gospod u molitvi otkriva po svome Duhu?

Ponekad se mi trebamo utišati, da bismo mogli čuti šta On govori. Ako svojim umom ostavimo previše fokusirani na ovaj svijet koji je pun loših vijesti, strahova i besmislenosti, lako ćemo upasti u tjeskobu i

strah. Bog nas poziva da obnovljamo svoj um kroz Njegovu Riječ.

„Zato vas zaklinjem, braćo, milosrđem Božijim, da prinesete sebe Bogu kao živu žrtvu, posvećenu i bogougodnu, da to bude vaša duhovna služba Bogu. Ne prilagođavajte se ovome svetu, nego se preobražavajte obnavljanjem svoga uma, da biste mogli da prosudite šta je Božija volja, šta je dobro, ugodno i savršeno“ (Rimljanima 12:1-2).

Upalimo svjetiljku nade, a ostavimo strah, jer on ne pripada Hristovim sljedbenicima.

S.M., Banjaluka

PEVAĆU GOSPODU,
JER MI JE BIO DOBROSTIV.

PSALAM 136

AGAPE

OTAC MI JE KOVAČ

Jedan mladić je došao u veliku kompaniju na razgovor za posao. Prošao je prvi intervju, ali je od njega zatraženo da se sastane sa direktorom radi konačnog intervjua. Direktor je pogledao njegovu izvrsnu biografiju, a zatim ga je upitao:

„Da li ste primali školarinu za vrijeme školovanja?“

Mladić je odgovorio:

„Ne.“

„Da li vam je otac platio studije?“

„Da.“

„Gdje radi vaš otac?“

„Otac mi je kovač.“

Direktor je zamolio mladića da mu pokaže ruke. Mladić je pokazao par mekih i nježnih ruku.

„Da li ste ikada pomagali svojim roditeljima u poslu?“

„Nikada, moji roditelji su samo željeli da učim i čitam knjige. Osim toga, moj otac je mnogo bolji u svom poslu nego ja.“

Direktor je tada rekao:

„Imam jedan zahtjev za vas: Kada danas dođete kući, idite i operite ruke svog oca, a zatim ujutro ponovno dođite kod mene.“

Mladić je imao osjećaj da ima velike šanse da dobije posao. Kada se vratio kući, pitao je oca

može li oprati njegove ruke. Otac se osjećao pomalo čudno, ali i sretno. Dopustio je svome sinu da mu opere ruke.

Mladić je malo po malo prao očeve ruke. Bilo je to prvi put da je primijetio da su ruke njegovog oca naborane i pune ožiljaka. Neke modrice su bile toliko bolne da su njegove ruke zadrhtale kada bi ih dodirnuo.

Bilo je to prvi put da je mladić shvatio što znači kada par ruku radi svakog dana da bi mogao platiti za njegovo školovanje. Modrice na rukama njegovog oca bile su cijena za njegovo školovanje i njegovu budućnost.

Nakon što je oprao očeve ruke, mladić je u tišini počeo čistiti i sređivati očevu radionicu. Te noći, on i njegov otac su pričali do kasno u noć. Narednog jutra, mladić je ponovo posjetio direktora.

Direktor je primijetio suze u očima mladića kada ga je upitao:

„Možete li mi reći što ste uradili i što ste juče naučili kod kuće?!”

Mladić je odgovorio:

„Oprao sam očeve ruke, a na-

kon toga sam mu očistio radionicu.“

„Sada znam da bez pomoći roditelja ne bih postao ono što sam danas. Pomažući svome ocu, shvatio sam koliko je teško on radio zbog mene. Shvatio sam koliko je važno i vrijedno pomagati u porodici.“

Direktor je rekao:

„To je ono što tražim kod svojih radnika. Želim zaposliti nekoga ko zna cijeliti pomoć drugih i ko ne stavlja novac na prvo mjesto. Primljeni ste!“

Dijete koje se mazi i pazi, i kome se daje sve što poželi, obično razvija takav mentalitet da misli da ima pravo na sve i uvijek sebe stavlja na prvo mjesto, ignorišući napore svojih roditelja. Takav pristup ni na koji način ne pomaže djeci.

Možete vi pružiti svom djetetu velike i skupe stvari, ali pobrinite se da ono nauči i šta znači ribati pod ili farbati zid. Naučite ga da treba oprati posuđe nakon obroka, ali ne zato što nemate novca da unajmite nekog ko će to uraditi umjesto njega, već zato što treba shvatiti vrijednost rada.

Nepoznati autor

OD SLOMLJENOSTI DO ISCELJENJA

Ako smo iskrene prema sebi priznaćemo da svaka od nas u životu ima neke slomljenosti kojima je potrebno isceljenje. Ponekad je reč o stvarima koje su nam više nego jasne. Međutim, ima i onih kojih nismo svesne, barem dok se nešto ne desi. Tada reagujemo, bilo prema osobama ili okolnostima, na sebi nesvojstven način. Ovo možemo videti veoma jasno onda kada nešto bolno, nešto iz naše prošlosti, pokrene lavinu negativnosti u sadašnjosti.

Bog ne želi da živimo ovako, ne želi da ostanemo u slomljenostima. On je naš iscelitelj, o-

naj koji želi da budemo celovite telom, umom, osećanjima i duhom. Isus navodi reči proroka Isaije 61:1, kada kaže: „*Duh je Gospodnji nada mnom; on me je pomazao, da javim Radosnu vest poniznima. Poslao me je da previjem u srcu slomljene, da najavim slobodu zarobljenicima, u tamničenima da će im prestati sužanjstvo.*“

U nama živi Sveti Duh i otkriva nam te rane, te laži u koje verujemo i koje nam nanose trajnu bol.

Baš nedavno sam doživela tako nešto. Bog me je moćno iscelio u jednoj životnoj slomljenosti. U jednom priručniku

učeništva sam proučavala baš ovu temu. Počela sam da se molim Gospodu da mi pokaže te rane koje želi da dotakne, i da mi pokaže kako su nastale. On je čuo moju molitvu za isceljenje!

Dva dana kasnije, dok sam razgovarala sa saradnicama o knjizi posvećenoj ženama u bolu, reagovala sam na neuobičajeni način. Naime, podelila sam sa njima neke stvari o sebi: da sam odrasla u porodici čiji su se članovi jako mučili baš sa ovim problemom. Postalo mi je jasno koliko gorčine imam u svome srcu prema mojoj porodici koja me je natovarila nevoljom koja me je lomila. Toliko toga sam htela i sanjala, a sve uzalud, jer sam morala da se brinem za njih i njihove potrebe!

Decenijama sam se mučila kao hrišćanka: sa ponosom, bahatošću i osuđivačkim duhom. Bila sam poput ovisnice. I ma koliko se kajala, ma koliko vapila za oprostjenjem, nedugo zatim bih ponovo padala u iste grehe.

U tom času sam shvatila koliko sam ozlojeđena, koliko ogorčena na svoje najrođenije. Bog me je osvestio i pokazao mi da

je to koren moje bahatosti, mogla osuđivanja drugih. Znam, nije bilo „fer“ da budem time opterećena, ali odgovornost za postupke je bila samo moja. Grešila sam oholo verujući kako sam bolja od ostalih u porodici, kako sam jača i sposobnija. Zato sam ih sve osuđivala.

Bog me je u svojoj milosti uverio da grešim. Iskreno sam u molitvi priznala sve, kajući se podno krsta, moleći Boga da iskoreni, da sruši te tvrđave zla u meni. On se odazvao tako da me je očistio na način kakav nisam osetila još od dana obraćanja!

Znate, kada dođemo Bogu kajući se i priznavajući mu svoje grehe, On nas rado čisti i leči, i onda to postaje silno poglavlje našeg svedočanstva. To postaje ono silno svedočanstvo koje prenosimo drugima; svedočanstvo koje govori o tome kako nam je velika Božija milost promenila život. Slavim Boga za dar priznanja, za pokajanje i oprostjenje. Jedino tako istinski lečimo rane i oslobađamo se, da možemo postati žene kakve Bog želi da budemo!

Pegi Banks

služba „Žene nade“

Priložila *Biljana Dolić*, Pančevo

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“
(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“
(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

Vremena u kojima živimo su, najblaže rečeno, zastrašujuća. Svet je nestabilan. Globalna politika je nestabilna. Brzina promena koju sada doživljavamo izmiče kontroli. Nesigurni smo u ono što sutrašnjica donosi i osećamo se bespomoćno da bilo šta uradimo povodom toga.

*Novo
izdanje*

OBLIKOVANJE ISTORIJE KROZ MOLITVU I POST

Ipak, ono s čime se suočavamo nije ništa novo. Bilo je mnogo ratova. Bilo je pretnji i terorističkih delovanja. Istorija je prošarana nasilnim epizodama nezamislivog pokolja i užasa. I šta su ljudi uradili po tom pitanju? Jedino što su mogli da urade – molili su se!

Derek Prince vam otkriva kako vaše molitve mogu promeniti svet. Koristeći iskustva iz ličnog života, on ilustruje kako možete napraviti razliku. Ne morate da se borite. Ne morate imati visoku političku poziciju. Ne morate biti određenog uzrasta. Ne morate čak ni da imate moć, novac ili uticaj na zemlji. Ono što je važno je vaš uticaj na nebu. Bilo da ste tinejdžer ili odrasla osoba, možete naučiti da dodirnete Božije srce kroz molitvu – molitvu koja će promeniti svet!

OBLIKOVANJE ISTORIJE

KROZ MOLITVU I POST

DEREK PRINCE

*Možete
napraviti
razliku*

DPM
SRBIJA
www.derekprince.rs

Podržati udruženje i misiju Derek Prince Srbija možete kupovinom knjige iz našeg izdavaštva ili donacijom na račun:

325 -9500700044980-85

ZA VIŠE INFORMACIJA, MOLIMO KONTAKTIRAJTE NAS NA:

+381 64 405 47 44

info@derekprince.rs, miki.cobrda79@gmail.com

FB: Derek Prince misija - Srbija

NORMAN ROBERTSON

DESETAK

BOŽIJI FINANSIJSKI PLAN

PUNO VELIKIH ISTINA, KOJE TI DAJU RAZUMEVANJE
I OTKRIVENJE ZA POBEDU U TVOJIM FINANSIJAMA.

AKCIJA

01.05. DO 31.08.2023.

CENA
KNJIGE:

~~6000 + PTT~~

~~5€ + PTT~~

~~10€ + PTT~~

400 DIN+PTT

3€ +PTT

6 KM+PTT

SYLOAM
IZDAVAŠTVO

✉ press@syloam.eu

📘 [syloam](https://www.facebook.com/syloam)

🌐 www.syloam.eu